

PROTOCOL

AL·LÈRGIES I INTOLERÀNCIES

ÍNDEX

1. Justificació	3
2. Introducció	3
2.1. Què és una al·lèrgia alimentària?	3
2.2. Què és un al·lergen?	3
2.3. Tipus d'al·lèrgens	4
3. Al·lèrgia alimentària	4
3.1. Què és una intolerància alimentària?	5
3.2. Síntomes d'una reacció al·lèrgica	5
4. Al·lèrgies i intoleràncies a l'escola	6
4.1. Marc conceptual	6
4.2. Informació a l'escola	6
4.3. Mesures de prevenció	7
4.3.1. Mesures de prevenció a l'aula	8
4.3.2. Mesures de prevenció al menjador	8
4.3.3. Mesures de prevenció a les activitats extraescolars	12
4.3.4. Mesures de prevenció a les sortides escolars, convivències i viatges	12
4.4. Administració de la medicació	12
5. Drets i deures de les parts implicades	13
5.1. Responsabilitat del nen/a	13
5.2. Responsabilitat de la família	13
5.3. Responsabilitat de l'escola	14
6. Com actuar davant una reacció al·lèrgica	14
Annexos:	
• Annex 1: Protocol d'actuació i informació de l'alumne/a	15

1. Justificació

Arran de l'augment de les reaccions al·lèrgiques, especialment en els nens i nenes en edat escolar, des de la comunitat educativa de l'escola el Cim hem valorat la necessitat d'elaborar una guia/protocol. Aquesta ens podrà ajudar tant al personal docent com no docent en qualsevol situació de reacció al·lèrgica que pugui sorgir en aquest àmbit, així com en la prevenció d'aquestes situacions.

L'al·lèrgia afecta infants que han de conviure i saber reaccionar davant d'aquest problema de salut. Cal també entendre que la gestió d'aquesta malaltia inclou la família i el personal que en té cura en les activitats habituals d'un infant, com l'escola i el lleure.

Si acceptem que la prevenció és la clau per a controlar la majoria de malalties i que no sempre és possible realitzar una prevenció primària o profilaxi (evitar el desenvolupament de la malaltia al·lèrgica), llavors la prevenció terciària (evitar els símptomes per la ingestió d'aliments als quals ja s'ha desenvolupat al·lèrgia) resulta més important en el dia a dia del nen/a i del seu entorn.

2. Introducció

2.1. Què és una al·lèrgia alimentària?

Una al·lèrgia és una resposta adversa que té el seu origen en el sistema immunitari d'algunes persones que reacciona davant certes substàncies que són inofensives per a la resta de persones. Aquesta resposta pot ser per ingestió, inhalació o contacte.

El sistema immunitari, per poder protegir el cos de l'agressor, produeix anticossos contra l'al·lergen i, a la vegada, aquests anticossos fan que determinades cèl·lules del cos alliberin substàncies químiques, una de les quals és la histamina. La histamina actua als ulls, al nas, als pulmons, al tub digestiu, entre d'altres, i provoca els símptomes d'una reacció al·lèrgica. El proper cop que el cos entri en contacte amb l'al·lergen sigui per ingestió, contacte o inhalació es tornarà a desencadenar aquesta batalla del sistema immunitari i es produirà la reacció al·lèrgica.

La gravetat dels quadres és molt sovint variable, des d'un malestar lleuger fins a reaccions greus, potencialment mortals.

2.2. Què és un al·lergen?

Un al·lergen és una substància que pot produir una reacció d'hipersensibilitat en l'organisme, però no necessàriament perjudicial per si mateixa; de fet, la majoria de persones les toleren sense problemes.

2.3. Tipus d'al·lèrgens

Hi ha diversos tipus d'al·lèrgens:

AL·LÈRGENS	VIA ENTRADA	PREVALENÇA
Aliments: ou, llet, peix, fruits secs...	Contacte, ingesta, inhalació	0.3% a 7.5% població infantil
Additius: conservants, colorants, antioxidants...	Contacte, ingesta, inhalació	Desconegut
Làtex: guants, xumets, globus ...	Contacte, ingesta inhalació	1% de la població general
Verins insectes: abelles, vespes, mosquits...	Inoculació, contacte	15% a 25% de la població general
Aeris: pol·len, espores de fongs, pols, escames, pèl d'animals...	Inhalació	15% a 25% de la població general
Medicaments: substàncies químiques diverses...	Contacte, ingesta	5% a 25% de la població general

3. Al·lèrgia alimentària

Els aliments són substàncies amb una gran capacitat de provocar una resposta del sistema immunològic. Les persones al·lèrgiques no toleren la presència de l'aliment responsable a la seva dieta.

Si bé un 15% de la població general creu ser al·lèrgica, els estudis realitzats suggereixen una prevalença del 1.5-2% en la població adulta.

Principals al·lèrgens alimentaris
 Ou (albúmina) i productes derivats de l'ou
 Llet de vaca i productes làctics
 Peix i crustacis
 Nous (fruits secs)
 Cacauets (lleguminoses)
 Algunes fruites (maduixes, pinya, kiwi...)
 Hortalisses (api i tomàquet)
 Blat i altres cereals

Els aliments que més freqüentment produeixen al·lèrgia en nens/es són la llet de vaca, l'ou, els fruits secs, els llegums, els cereals, el peix i algunes fruites. L'únic tractament provat i eficaç en les al·lèrgies i les intoleràncies

alimentàries és l'exclusió absoluta de l'aliment responsable. Afortunadament entre un 80% i un 90% de nens/es superen aquestes al·lèrgies abans dels tres anys. Les al·lèrgies a la llet i a l'ou solen desaparèixer; les al·lèrgies als fruits secs, les llegums, el peix i el marisc poden mantenir-se tota la vida.

3.1. Què és una intolerància alimentària?

La intolerància alimentària pot definir-se com qualsevol forma de sensibilitat a un aliment que NO desencadeni mecanismes de resposta immunològics. Els símptomes són similars als de l'al·lèrgia (nàusees, vòmits, diarrea i dolor abdominal).

La majoria de casos d'intoleràncies alimentàries causen manifestacions menys greus i sovint les persones afectades poden tolerar una petita presència de l'aliment responsable a la seva dieta. Les dues causes més comunes d'intolerància alimentària són la lactosa (sucre de la llet de vaca) i el gluten (una proteïna del blat).

La intolerància al gluten, més coneguda com cèliaquia, és una malaltia crònica que es pateix durant tota la vida.

3.2. Síntomes d'una reacció al·lèrgica

Els símptomes poden aparèixer en segons o poques hores després de la ingestió, contacte o inhalació de l'al·lèrgen, a la majoria de casos durant la primera hora. Poden ser lleus o arribar a posar en perill la vida de l'infant. La gravetat depèn de la quantitat ingerida d'al·lèrgen i la sensibilitat del nen/a.

A nivell cutani: dermatitis atòpica, pruija, envermelliment de la pell, urticària i angioedema (edema de llavis i parpelles i d'altres localitzacions).

A nivell digestiu: pruija oral i/o faringe, nàusees, vòmits, dolors abdominals i diarrea.

A nivell respiratori: rinitis aguda, conjuntivitis, edema de glotis (canvis de veu, ronquera, dificultat per engolir, dificultat per a l'entrada d'aire) i broncoespasme (respiració agitada i xiulets al pit).

A nivell cardiovascular: Hipotensió, síncope (pèrdua sobtada de consciència) i arítmies. En casos greus es manifesten diversos d'aquests símptomes alhora. Aquesta reacció s'anomena anafilaxi.

Molt sovint els primers símptomes d'una reacció al·lèrgica greu afecten als llavis (edema) al paladar (picor intensa), la faringe (ronquera, canvis de veu) o a la pell (picor i vermellor intensa als palmells de les mans) aquestes manifestacions evolucionen ràpidament cap al broncoespasme, la hipotensió i el col·lapse cardiovascular.

Una reacció anafilàctica, si no es tracta de manera urgent, pot portar a la mort. I sempre necessita ATENCIÓ URGENT I TRACTAMENT!!!

Cada nen/a és diferent, alguns tindran símptomes digestius molt abans de desenvolupar uns altres símptomes, altres tenen urticària i símptomes respiratoris immediatament, alguns nens/es molt sensibles reaccionaran fent urticària en tocar alguna cosa que tingui traces de l'al·lergen.

4. Al·lèrgies i intoleràncies a l'escola

Les actuacions que cal seguir en el centre educatiu queden especificades en el document de la Generalitat de Catalunya ["Model d'atenció dels infants amb al·lèrgies alimentàries i/o al làtex en l'àmbit escolar"](#).

4.1. Marc conceptual

Des de l'escola, es vetlla per contribuir a garantir un entorn segur, educatiu i no discriminatori on tota la comunitat educativa té la funció positiva de vetllar pel benestar d'aquests nens/es.

És important que tots els agents que intervenen en l'educació dels nens/es fomentin la seva autonomia i educació en la prudència, no en la por.

Des del moment de la inscripció del nen/a amb algun tipus d'intolerància o al·lèrgia al centre, hi ha tot un seguit d'actuacions que contempen tots els aspectes a tenir present per part de tots els membres de la comunitat educativa que hi tenen implicació.

4.2. Informació a l'escola

És responsabilitat de la família notificar a l'escola si el seu fill o filla pateix algun tipus d'al·lèrgia, especialment si corre el risc de fer alguna reacció anafilàctica.

Procediment:

1. En el moment de la matriculació i abans de l'escolarització, la família informarà per escrit els responsables del centre.
2. Abans d'iniciar cada curs, la família farà una entrevista amb la persona que en serà la tutora a fi de lliurar a l'escola un informe mèdic actualitzat que detalli l'al·lèrgia i especifiqui les possibles reaccions que pot tenir l'infant, els fàrmacs que cal administrar i les pautes a seguir en funció del tipus de reacció.

Si l'infant ja va a l'escola quan és diagnosticat, cal notificar-ho tan aviat com es conegui el diagnòstic.

També informarà de les mesures de precaució que tenen a casa per evitar una possible reacció i proporcionar una llista d'aliments o material al qual el nen/a és al·lèrgic (importància de la col·laboració família-escola per compartir la informació).

3. La persona tutora i la família ompliran la fitxa de l'annex 1.
4. La família signarà una autorització per què el centre pugui tenir, en lloc visible, la foto de l'infant amb al·lèrgia alimentària i/o al làtex , juntament amb la informació relativa a la seva al·lèrgia, amb la finalitat de facilitar l'actuació segons el protocol d'atenció.
5. La família lliurarà la medicació actualitzada amb la pauta a seguir a la persona tutora.
6. La família informarà de la forma com cal administrar, en cas que sigui necessari, els medicaments corresponents.
7. La família signarà una autorització perquè en cas de crisi la persona amb al·lèrgia sigui tractada abans que arribi el servei mèdic, si escau, per personal del centre (escola, casa de colònies, esplai ...) amb exoneració (de la persona que injecta i del centre) en cas que hi hagi qualsevol problema.
8. La persona tutora endreçarà la medicació amb la pauta mèdica al lloc indicat a la secretaria de l'escola.
9. La persona tutora informarà la resta de docents del claustre de l'etapa corresponent així com a la persona responsable de menjador i extraescolars.
10. La persona tutora penjarà la fitxa de l'alumne a la sala de professors en un lloc visible i conegut per tot l'equip docent.
11. La persona responsable de menjador i extraescolars informarà les coordinadores de l'activitat i els comunicarà el lloc de secretaria on hi ha la informació i la medicació.
12. En cas que l'alumne faci el casal d'estiu a l'escola, el responsable de l'escola informarà els monitors corresponents.

4.3. Mesures de prevenció

Els programes d'educació sanitària per al·lèrgies i intoleràncies pel personal docent i no docent i pels mateixos alumnes ha de tenir en compte un doble vessant:

- Saber com estalviar situacions de risc mitjançant una intervenció dietètica preventiva (evitant totes les situacions de risc).
- Saber com garantir una atenció ràpida i eficient davant una urgència d'aquestes característiques.

Des de l'escola, una de les mesures preventives que es prenen és el contacte i assessorament amb el CAP de referència per tal de rebre formació a nivell teòric i pràctic de les diferents tipus d'al·lèrgies, així com el protocol d'actuació i l'administració d'adrenalina. Aquesta formació és rebuda tant pel personal docent com no docent del centre. La formació es podrà repetir sempre que es consideri adient i necessari.

El centre disposa de contactes de referència del CAP per a qualsevol consulta o dubte.

4.3.1. Mesures de prevenció a l'aula

- La informació i els telèfons de contacte de l'alumne/a que presenti algun tipus d'al·lèrgia o intolerància sempre serà en un lloc visible i conegut per part de tots els professionals que intervenen amb el nen/a (la sala de mestres).
- Si l'alumne té algun medicament que se l'hagi d'administrar en cas d'urgència serà a secretaria.
- En cap activitat, ni lectiva ni extraescolar, es deixa que els alumnes comparteixin aliments.
- No es permet que l'alumnat o personal de l'escola porti aliments per convidar.
- Extreure les mesures d'higiene tant personal com de l'aula.
- Tenir en compte els ingredients amb què estan fets alguns materials escolars ja que molts d'ells contenen làtex i altres al·lèrgens (plastilines, pintures, vernissos, etc) i buscar materials alternatius.
- Educar els companys/es en valors, actituds, respecte a les necessitats dels altres.
- Treballar amb el nen/a que pateix alguna al·lèrgia sobre l'autonomia i una alimentació sana.
- A les excursions i sortides cal tenir present el lloc escollit, preveure les possibles incidències amb el menjar i picades d'insectes en cas d'activitats a l'aire lliure així com tots els recursos que l'escola pugui disposar per atendre les necessitats (personal, materials, etc..).
- El tutor/a realitzarà un treball de conscienciació amb la resta d'alumnes de la classe respecte les actituds de respecte a les diferències, la tolerància i col·laboració.

4.3.2. Mesures de prevenció al menjador

Degut a l'augment d'al·lèrgies i intoleràncies creiem convenient des de la coordinació del monitoratge, l'AMPA i l'empresa del menjador realitzar un pla d'acció per una millor comunicació i tranquil·litat per les famílies dels nens i nenes de l'escola.

A l'escola tenim com al·lèrgies alimentàries més comunes:

1. Al·lèrgia a la proteïna de la llet de vaca
2. Celíacs
3. Al·lèrgics als fruits secs
4. Al·lèrgies a l'ou
5. Al·lèrgies al marisc
6. Intoleràncies a fruites i llegum.

7. Intolerància al sorbitol i a la fructosa
8. Lactosa

OBJECTIUS DEL PROTOCOL

A través d'aquest protocol volem informar sobre les pautes concretes i fàcils que permetin als professionals implicats treballar de forma segura i amb els coneixements dels riscos associats.

Hem de ser molt conscients de respectar el menú d'un nen/a al·lèrgic o intolerant ja que ingerir una petita quantitat de l'aliment pot desencadenar una crisi o un xoc anafilàctic amb un ingrés hospitalari.

Per això, és molt important una molt bona comunicació entre el centre escolar, la cuina central i el monitoratge.

Aquest protocol va dirigit al professorat, personal de cuina, monitors amb els quals hi ha una exhaustiva comunicació, així com a les famílies o tutors/es d'aquest nens i nenes.

ACTUACIÓ DE LA CUINA CENTRAL

1. Emmagatzematge de la matèria primera per separat i protegida de la resta d'aliments per evitar contaminacions creuades. Aquestes precaucions es prenen tant per les matèries primeres emmagatzemades en temperatura ambient com les refrigerades i congelades. Tot això assenyalat amb etiquetes de colors.
2. Elaboració del menú especial: el personal encarregat de l'elaboració d'aquests menús especials necessita 1 hora i mitja del seu temps per portar a terme la seva correcta elaboració. Per això, tenim delimitat l'espai per aquest menús especials amb la seva senyalització corresponent. També s'utilitzen estris exclusius per l'elaboració d'aquests menús (ganivets, raseres, olles, etc..) identificats de forma individual segons el tipus d'al·lèrgia.
3. Tenim especial cura amb la higiene amb el fi d'evitar traces d'al·lèrgens. Es desinfecta i neteja posteriorment de la realització del menú per l'eliminació de qualsevol risc pels al·lèrgics.
4. Ens assegurem que la temperatura del menú, en el moment de servir el menjar, sigui més de 65°C.

ACTUACIÓ DEL MONITORATGE

1. El monitoratge identifica els menús especials de la classe que li

correspon. De P3 a 6è aquesta identificació es realitza mitjançant un got de color diferent de la resta de gots que es col·loca a la seva safata per a una fàcil identificació. Les monitores han de tenir a mà la fitxa dels nens/es al·lèrgics i el protocol d'actuació de cada curs. En cas de substitució la monitora nova ha d'estar ben informada.

2. Davant d'algun dubte que pogués sorgir al monitor/a de si el nen/a pot o no ingerir l'aliment, no donar-lo mai!
3. No obligar a ingerir al nen o nena cap aliment que el nen/a al·lèrgic rebutgi.
4. Vigilar que el nen o nena amb menú especial no mengi o accedeixi al menú del company/a que té al costat.
5. Els nens o nenes amb menú especial sempre aniran col·locats al mateix lloc a l'hora de dinar i en cas de substitució del monitor/a, el responsable de monitors/es ha d'informar del protocol a seguir. En les taules de EI3 a 1r amb al·lèrgies , ha d'estar identificat en el lloc on ha de seure l'alumne al·lèrgic.

COM SERVIM EL MENÚ ESPECIAL?

1. Les safates dels menús especials que tenim a l'escola, des d'EI3 fins a 6è, estan identificats amb unes etiquetes on hi ha l'al·lèrgia corresponent de cadascú. La identificació d'aquests menús especials es realitza mitjançant el llistat de les monitores on els nens/es al·lèrgics estan marcats en negreta; els infants de EI3 a 1er al·lèrgics seuen directament al seu lloc específic.
2. La coordinadora del menjador escriu el nom del nen a la safata i és l'encarregada de distribuir a cada infant al·lèrgic la seva safata.
3. Disposem d'un protocol per a tots els infants:

Protocol

Els infants entren al menjador a les 12:40, les safates estan servides a taula tret de les safates amb menú específic que serà la coordinadora l'encarregada d'anar-les a buscar a cuina i servir-les personalment a cada infant.

Tots els alumnes amb menú especial no poden prendre cap aliment que es serveix a banda: el formatge dels macarrons, les rostes del pa de les cremes de verdures... Si algun d'aquests infants vol algun d'aquests aliments el seu monitor referent li demanarà a la persona coordinadora i aquesta dirà si es pot donar aquell aliment.

DOCUMENTACIÓ

La documentació que existeix a la cuina és la requerida pel Departament de

Salut de la Generalitat de Catalunya.

FORMA DE COMUNICACIÓ ENTRE FAMÍLIES I ESCOLA

La família que ho desitgi pot demanar una entrevista amb la tutora, que informará al responsable del menjador.

PLA D'ACTUACIÓ EN EL CAS D'INGESTA PER ERROR D'ALGUN ALIMENT I REACCIÓ

El centre disposa d'un pla d'actuació segons el tipus d'al·lèrgia de cada nen i expedit per un metge especialista en el cas d'una ingesta per error d'algun aliment. Aquest pla d'actuació s'haurà de dur a terme fins que el nen o nena sigui atès per un metge. És responsabilitat dels pares sol·licitar al metge el pla d'actuació del seu fill/a segons la seva al·lèrgia i, seguidament, transmetre tota la informació (certificat de l'al·lèrgia, pla d'actuació, etc) a la direcció de l'escola, que farà arribar una còpia als responsables del menjador (els originals es conservaran en la carpeta de l'alumne).

En cas d'ingesta per error i que l'alumne pateixi una reacció al·lèrgica, sigui el greu que sigui, s'ha de trucar immediatament al Servei d'Emergència 112 que proporcionarà de forma immediata una guia d'actuació refrenada per un professional mèdic i a continuació, als pares o tutors de l'alumne.

Primer actuar i després trucar. La medicació es guarda a secretaria.

Punts crítics de contaminació creuada:

- 1- Elaboració del menú (responsabilitat del càtering).
- 2- Personalització de la safata (responsabilitat de la cuina).
- 3- Transport de la safata amb indentificació al lloc de l'al·lèrgia identificada. (responsabilitat de la monitora).
- 4- Contaminació creuada dels estris que s'utilitzen per tallar. Els estris dels al·lèrgics han d'estar separats i identificats. Mai es pot utilitzar un estri per tallar dos al·lèrgies diferents; després d'un sol ús, posar-ho a rentar al lloc especificat (responsabilitat monitora).
- 5- Alerta, tots els dies, els alumnes han de seure al seu lloc identificat (responsabilitat monitora).
- 6- Vigilar i tenir cura amb els nens/es que no mengin cap aliment que no estigui a la safata (responsabilitat monitora).
- 7- Vigilar que a l'hora que els nens/es al·lèrgics estiguin sota la responsabilitat de la monitora, sigui a l'hora del menjador o no, no ingereixin cap aliment que no poden.

8- Tenir clar que l'últim responsable del nen o nena al·lèrgic, a l'hora del treball amb el monitor/a, és només del monitor/a, no de la cuina o del tutor/a, qui ha d'actuar i seguir el protocol.

4.3.3 Mesures de prevenció a les activitats extraescolars

- La coordinadora de monitores serà la responsable de facilitar al monitoratge de les activitats extraescolars, la informació pertinent per a cada cas del nen/a amb alguna al·lèrgia. Prèviament, aquesta s'haurà reunit amb la direcció del centre que li facilitarà tota la informació relativa a l'alumne al·lèrgic.
- La coordinadora de monitores informará al monitoratge sobre la localització tant de la medicació com dels diferents protocols d'actuació en cada cas pertinent.

4.3.4. Mesures de prevenció a les sortides escolars, convivències i viatges

- Tant en les sortides escolars com a les convivències i viatges, el tutor/a de l'alumne i/o la persona responsable de l'organització de l'activitat es posarà en contacte amb el lloc de visita per preveure aspectes ambientals com d'alimentació a tenir en compte.
- El tutor/a i/o la persona responsable de l'organització de l'activitat es comunicarà amb la família per tal d'intercanviar la informació relativa al lloc de la sortida o convivències així com consensuar les pautes a tenir present en l'activitat.
- El tutor/a i/o la persona responsable de l'organització de l'activitat serà el responsable de custodiar i portar la medicació que sigui necessària així com la pauta d'administració.
- Hi haurà dues persones, el tutor/a i/o la persona responsable de l'organització de l'activitat i una altra persona que seran coneixedores de les al·lèrgies o intoleràncies de l'alumne així com del protocol d'actuació en cas de reacció al·lèrgica.

4.4. Administració de la medicació

El metge especialista (al·lèrgòleg) és el responsable de decidir si el nen/a amb al·lèrgia ha de tenir l'autoinjectable d'adrenalina, en funció dels símptomes i de la gravetat del cas.

- La família ha de fer arribar al centre l'informe de l'especialista on consta l'administració de l'adrenalina en cas d'emergència.
- El CAP de referència del centre ens pot facilitar les adrenalines que

siguin necessàries.

- El personal del centre (mestres, personal de la cuina i monitoratge) ha rebut formació des del CAP de referència sobre l'administració de l'adrenalina.
- L'administració de l'adrenalina és segura i no hi ha cap risc si se segueixen les pautes d'administració.

5.Drets i deures de les parts implicades

5.1. Responsabilitat del nen/a

El principal implicat en tot aquest procés és el nen/a. És important parlar de la seva part de responsabilitat entenenent, però que sempre anirà lligada al seu creixement i maduresa. El nen/a al·lèrgic/a ha de ser proactiu en la seva autocura.

- El nen/a ha de ser coneixedor/a principal de l'al·lèrgia que pateix.
- El nen/a ha de saber que no pot compartir aliments dels quals no conegui la composició ni la procedència.
- El nen/a ha de conèixer els primers símptomes d'una reacció i les mesures que cal emprendre.
- La medicació ha de ser individual per a cada nen/a, és a dir, partim d'una farmaciola particular i no de les farmacioles de l'escola.
- El nen/a ha de conèixer la medicació que té prescrita i la forma d'administració en moments de crisi.

5.2. Responsabilitat de la família

Inclou l'educació dels fills/es pel que fa l'autocura de l'al·lèrgia alimentària. Han d'ensenyar el nen/a a:

- Reconèixer els aliments que li són perjudicials.
- Aplicar estratègies per evitar l'exposició a aquests aliments.
- Reconèixer els símptomes d'una reacció al·lèrgica.
- Com i quan ha d'avisar a l'adult que pot estar patint una reacció al·lèrgica.

És responsabilitat dels pares o tutors/es legals:

- Notificar a l'escola si el fill/a pateix algun tipus d'al·lèrgia, especialment si pateix risc de fer alguna reacció anafilàctica. Si el nen/a ja va a l'escola quan es diagnostica, cal fer-ho saber tan aviat com en coneguem el diagnòstic.
- Comprovar periòdicament la data de caducitat de l'adrenalina i comprovar-ne l'emmagatzematge.
- Col·laborar amb l'escola per preparar un pla d'actuació personalitzat pel seu fill/a.

5.3. Responsabilitat de l'escola

- Ha de vetllar pel bon compliment dels reglaments vigents per aquest tipus de casos.
- Ha d'assegurar la identificació correcta de l'infant al·lèrgic en tots els àmbits de treball.
- Ha d'identificar el personal responsable de l'infant.
- Ha d'assegurar la formació del seu personal, tant a nivell general com a nivell més específic per a les persones responsables.
- Ha de conèixer i fer conèixer els circuits d'emergència.

6. Com actuar davant una reacció al·lèrgica

Davant de qualsevol reacció és important seguir els passos que cada alumne té indicat en el seu protocol d'actuació.

- Davant d'una reacció lleu (síntomes cutanis, gastrointestinals...) cal trucar sempre la família immediatament per què prenguin les mesures oportunes. (En un altre lloc diu que primer actuar i després trucar)
- Davant una reacció greu cal alertar als serveis mèdics i, després, trucar la família.
- Davant d'una reacció de més gravetat (reacció sistèmica) cal administrar adrenalina, trucar l'ambulància i finalment, avisar la família.
- L'escola ha de vetllar pel bon compliment dels reglaments vigents pels alumnes amb al·lèrgies.
- Les dificultats en la prevenció obliga a l'escola a preveure i col·laborar en tot moment en l'elaboració d'un pla individual d'actuació.
- L'escola ha d'assegurar la identificació correcta del nen/a al·lèrgic en tots els àmbits de treball.
- L'escola ha d'identificar el personal responsable del nen/a.
- L'escola ha d'assegurar la formació del seu personal tant a nivell general per tot el personal com a nivell més específic per a les persones responsables.
- L'escola ha de conèixer i fer conèixer els circuits d'emergència.

Com actuar

- Davant d'una reacció de caràcter lleu, (síntomes cutanis o gastrointestinals), s'ha de trucar als pares immediatament, per a què prenguin les mesures oportunes: aconsellar el trasllat a un centre mèdic o presentar-se personalment a recollir el nen.
- Davant d'una reacció greu, (síntomes respiratoris), s'ha d'alertar immediatament als serveis mèdics. Es trucarà als pares després. La prioritat és auxiliar primer a la persona al·lèrgica.
- Si la reacció comporta més gravetat i es tracta d'una reacció sistèmica (anafilàctica), la primera mesura serà sempre administrar adrenalina, trucar a l'ambulància i finalment avisar a la família.

L'únic tractament en cas d'una reacció al·lèrgica greu és l'administració d'adrenalina. Totes les persones que estan al càrrec d'un infant d'aquestes característiques haurien de saber utilitzar l'autoinjectable.

Recordar que el protocol en cas d'urgència ha de ser sempre en un lloc visible i de fàcil accés

Protocol d'actuació en cas d'urgència mèdica de l'alumne:

Nom i Cognoms:

Edat:

Curs i grup:

Tutor/a:

Al·lèrgies:

Foto

Reaccions que presenta:

Síntomes

<u>Cutanis</u>	<u>Digestius</u>	<u>Respiratoris</u>	<u>Anafilàctics</u>
Urticària Angioedema Dermatitis	Vòmits Diarrees Aversió aliment	Rinitis, tos, xiulets, dificultat per respirar	Desmai Hipotensió Síncope
Davant d'aquests símptomes s'ha d'avisar als pares. No deixar mai al nen/a sol		Aquests símptomes són greus i s'ha d'auxiliar immediatament al nen/a No deixar mai al nen/a sol	

* L'anafilaxi és una reacció al·lèrgica generalitzada

Aquests símptomes poden canviar ràpidament i posar en perill la seva vida

Telèfons de contacte:

Tel. 1que correspon a:.....

Tel. 2que correspon a:.....

Tel. 3que correspon a:.....